

РЕШЕНИЕ

№ 4228

гр. София, 27.09.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 27.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на
прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **3876** по описа за **2010** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален
кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 10216 от 25.05.2010 г., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК],
[населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1, чрез управителя М. К. П., срещу
Ревизионен акт № 900281/14.10.2009 г., издаден от И. Й. В. – старши инспектор по
приходите в ТД на НАП – С. област, в частта потвърдена с решение № 352/15.03.2010
г. на директора на дирекция „ОУИ” – С..

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта на допълнително определените
задължения за корпоративен данък за 2005 г. и 2006 г., като иска същият да бъде
отменен като незаконосъобразен в обжалваната част. Жалбоподателят излага подробни
съображения за незаконосъобразност на изводите на органите по приходите за
отчетени приходи от продажба на два недвижими имота през 2005 г. на цени, по-ниски
от пазарните, както и относно непризнатото право на дружеството за пренасяне на
загуби от минали години за 2005 г. и за 2006 г. Претендира направените по делото
разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОУИ” - С., чрез процесуалния си представител
юрк. М., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура е дал заключение, че жалбата е
основателна и следва да бъде уважена.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и
становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна

страна:

РА № 900281/14.10.2009 г. е издаден от И. Й. В. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С. в резултат на данъчна ревизия за определяне на задълженията на [фирма] по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периода 01.01.2005 г. - 31.12.2006 г. Ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 900238/19.05.2009 г., изменена със ЗВР № 900281/17.06.2009 г. Заповедите са издадени от С. И. А., на длъжност Началник сектор „Ревизии и проверки” в ТД на НАП – С. област, компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-170 от 13.09.2007 г. на Директора на ТД на НАП – С. област. Ревизията е възложена във връзка с отменително решение № 559/22.04.2009 г. на директора на Д”ОУИ” – С.. Определен е срок за извършване на ревизията до 01.09.2009 г.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № 900281/15.09.2009 г., връчен на упълномощено лице от дружеството-жалбоподател на 17.09.2009 г. Ревизираното лице е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, като е подало с вх. № 2639/30.09.09 г. възражение срещу РД, което е преценено като частично основателно. Издаден е Ревизионен акт № 900281 от 14.10.2009 г. от И. Й. В. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С., компетентен орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, определен със Заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 900281 от 17.09.2009 г. РА е връчен на упълномощено лице от дружеството-жалбоподател на 19.10.2009 г. С вх. № 2967/30.10.2009 г., в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК, е постъпила жалба до директора на Дирекция „ОУИ”. Сключено е споразумение на основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК за продължаване на срока за произнасяне на директора на Д”ОУИ” до 3 месеца.

С Решение № 352/15.03.2010 г. на директора на Дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП – С., издадено в срока по споразумението, РА № 900281 от 14.10.2009 г. е изменен в частта относно установеното задължение за лихви по ЗКПО за периода 01.01.-31.12.2006 г. и потвърден в останалата обжалвана част. Решението е връчено на управителя на [фирма] на 16.03.2010 г., а жалбата до съда е подадена на 29.03.2010 г. - в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което като допустима следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА № 900281/14.10.2009 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия, съгласно цитираната Заповед за определяне на компетентен орган № К 900281 от 17.09.2009 г., издадена от лицето, възложило ревизията. РА е съставен в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК.

По приложението на материалния закон – ЗКПО:

В хода на ревизията е установено, че за 2005 г. от дружеството е подадена годишна данъчна декларация по чл. 51 от ЗКПО /отм./ вх. № 030А3018/30.03.2006 г. с деклариран отрицателен финансов резултат - загуба в размер на 400 918,15 лв. Органите по приходите са извършили корекция на декларираната за 2005 г. загуба, тъй като са обосновали извод, че [фирма] е извършвал през този отчетен период сделки с недвижими имоти, сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от

данъчно облагане.

1. На 04.08.2003 г. [фирма] закупува поземлен имот, находящ се в [населено място] за сумата 315 476 щатски долара, изплатена напълно от купувача на продавача, съгласно нотариален акт № 225, том 111, рег. № 27262, дело 2234 от 2003 г. Закупеният недвижим имот е заведен по дебита на счетоводна сметка 201 „Земни, гори и трайни насаждения” със сумата 565 033,05 лв. На 21.12.2005 г., съгласно нотариален акт № 2148, т. IV, рег. № 216476, дело № 2731 от 2005 г.; [фирма] продава гореописания имот за сумата 55 000,00 лв. Резултатът от тази сделка за дружеството е загуба в размер на 510 033,05 лв.

2. На 17.06.2003 г. [фирма] закупува дворно място, находящо се в [населено място], цялото с площ 240 м., съставляващо поземлен имот, ведно с изградената в същото дворно място на етап груб строеж масивна жилищна сграда (четириетажна) за сумата 75 000 щатски долара без включен ДДС, съгласно нотариален акт № 170, том 11, рег. № 5605, дело № 181 от 2003 г. Закупеният недвижим имот е заведен по дебита на счетоводна сметка 207 „Разходи за придобиване на ДМА” със сумата 167 074,83 лв., а съгласно аналитична оборотна ведомост за периода 01.01.2005 г. - 31.12.2005 г. - стойността на актива е 147 064,05 лв. На 27.12.2005 г., съгласно нотариален акт № 189, том 11, рег. № 3631, дело № 345 от 2005 г., [фирма] продава гореописания имот за сумата 155 000,00 лв., дворното място - за 7 000,00 лв. и незавършените сгради - за 148 000 лв. без включен ДДС. Видно от нотариален акт № 189/27.12.2005 г. данъчната оценка на земята е 6 840,00 лв., а на сградите - 184 353,50 лв. Дружеството е осчетоводило печалба от тази сделка в размер на 7 935,95 лв. При извършената ревизия не са констатирани осчетоводявания на извършени преоценки на активи. При извършения анализ на представените нотариални актове и вторични регистри, ревизията е достигнала до извода, че в нотариален акт № 189/27.12.2005 г. е определена продажна цена на сграда 148 000,00 лв., а определената данъчна оценка на сградата е 184 353,50 лв.

В изпълнение на дадените указания с Решение № 559/22.04.2009 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” С., при новата ревизия за установяване на пазарната цена на имотите е назначена експертиза по чл. 60 от ДОПК. Изготвено е искане за възлагане на експертиза с изх. № 1680/02.07.2009 г. С Акт за възлагане № 19-03-752/13.07.2009 г. е възложена експертиза, за определяне на пазарна цена на горе описаните имоти към датата на извършване на сделките по нотариален акт, на М. И. Ч. с лиценз № 595/1993 г. С протокол от 24.08.2009 г. е прието писменото заключение от извършената експертиза.

Във връзка с установеното ревизиращите са направили извод, че сделките са сключени с цел отклонение от данъчното облагане. Ревизиращият екип е извършил сравнение на определените с експертната оценка пазарни цени и продажните цени на имотите по нотариалните актове, осчетоводени като приход и е установил размера на отклонението от пазарните цени, представени в табличен вид в констативната част на РА. Направил е извода, че сключените сделки са с цел отклонение от данъчното облагане, като е установил, че сумата, с която е намален счетоводният финансов резултат на [фирма] за 2005 г. е в размер на 690 500,00 лв., поради което на основание чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО, във връзка с чл. 15, ал. 3, т. 1 от ЗКПО с посочената сума е увеличен финансовият резултат за годината. Извършеното увеличение се базира на:

- установена разлика в размер на 512 000,00 лв. между определената от [фирма] продажна цена на поземлен имот по нотариален акт - 55 000,00 лв. и определената от

експерта пазарна цена 567 000,00 лв. на имота, находящ се в [населено място], [улица];

- установена разлика в размер на 178 500,00 лв. между определената от [фирма] продажна цена на дворно място, ведно с изградената в същото място на етап груб строеж масивна жилищна сграда, находящо се в [населено място], [улица] и определената от назначения в хода на ревизията експерт пазарна цена от 333 500,00 лв. Жалбоподателят оспорва издадения РА, като незаконосъобразен и необоснован в частта на извършеното увеличение на финансовия резултат на дружеството за 2005 г. със сума в размер общо на 690 500,00 лв. и установеното в резултат на това задължение за корпоративен данък в размер на 24 754,61 лв., ведно с начислените лихви в размер на 11 955,11 лв. Счита, че посочените стойности на имотите са многократно и неоснователно завишени, а експертната пазарна оценка е непълна, некоректна, некомпетентно и необективно направена, в резултат на което е неприложима.

В съдебното производство от жалбоподателя е ангажирана като доказателство съдебно-оценителна експертиза, при която вещото лице, при използване на два метода за оценка от предвидените в Наредба № 5 от 26.02.1999 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени (отм.) – метод на сравнимите неконтролирани цени и метод на увеличената стойност, е определило справедлива пазарна оценка:

1. пазарна стойност без ДДС към 21.12.2005 г. на поземлен имот в [населено място], [улица], с площ от 825 кв.м. – 226 100 лв.;
2. пазарна стойност без ДДС към 27.12.2005 г. на недвижим имот в [населено място], [улица] – 68 000 лв. – за дворното място с площ от 240 кв.м. и 167 500 лв. за масивна жилищна сграда на груб строеж или общо 235 500 лв., от която би следвало да се приспадат сумите по наложените възбрани върху имота на обща стойност от 29 769 лв.

Представени са: Постановление за налагане на обезпечителни мерки по чл. 146, ал. 4 и ал. 5 от ДПК изх. № 00-15/20426/12.10.2005 г. на ТДД – В. за налагане на възбрана върху недвижимия имот находящ се на [улица] за обезпечаване на данъчно задължение в размер на 20 299,78 лв. на [фирма]; писмо изх. № 12191/2003/000058/21.11.2005 г. на публичен изпълнител при РД на АДВ – [населено място] до Агенция по вписванията – [населено място] за вписване на Постановление № 12191/2003/000057/21.11.2005 г. за налагане на обезпечение и удостоверение изх. № 429/16.01.2006 г. на съдия по вписванията при Служба по вписванията – [населено място], съдържащо информация, че към датата на издаването му върху този имот са били вписани две възбрани за обезпечаване на вземания – от ТДД за обезпечаване на вземания в размер на 20 299 лв. и от АДВ, с непосочен размер на вземането.

След представяне на 8 бр. вписани в Службата по вписванията договори за продажба на недвижими имоти, сключени с [община] и един нотариален акт, е изготвено допълнително заключение на съдебно-оценителна експертиза, при която цените на горепосочените имоти са коригирани съответно на:

1. пазарна стойност без ДДС към 21.12.2005 г. на поземлен имот в [населено място], [улица], с площ от 825 кв.м. – 216 900 лв.;
2. пазарна стойност без ДДС към 27.12.2005 г. на недвижим имот в [населено място], [улица] – 66 500 лв. – за дворното място с площ от 240 кв.м. и 167 500 лв. за масивна жилищна сграда на груб строеж или общо 234 000 лв., от която би следвало да се приспадат сумите по наложените възбрани върху имота на обща стойност от 29 769

лв.

Представените договори за продажба на недвижими имоти са сключени от кмета на [община] на основание чл. 35, ал. 2 от Закона за общинската собственост, който в ред. си от ДВ, бр. 101/2004 г. гласи, че продажбата на земя - частна общинска собственост на собственика на законно построена върху нея сграда се извършва от кмета на общината без търг или конкурс по ред, определен в наредбата по чл. 8, ал. 2 от закона. По тази причина сделките по част от тези продажби са извършени на цени под данъчната оценка на имота. Тъй като тези сделки не се осъществяват по пазарни цени, а и следва да се има предвид и обстоятелството, че интерес да купят земята под сградата имат само собствениците ѝ, съдът не приема за меродавна оценката по допълнителното заключение, както и не приема за доказан размера на наложените възбрани върху имота, над 20 299 лв., тъй като не са налице доказателства за размера на задължението по наложената възбрана от АДВ.

Жалбоподателят е представил и копие от РА № 2300-800431/18.11.2008 г. за извършена ревизия на дружеството, като се позовава, на обстоятелството, че в частта на ревизията за същия период по ЗДДС не е извършвана корекция на цената на процесните две сделки. Наистина е налице такова несъответствие, но същото е пропуск на приходната администрация, който ползва ревизираното лице.

В съдебното производство е прието и заключение от извършената съдебно-счетоводна експертиза, при която вещото лице, като е взело предвид счетоводния финансов резултат на дружеството за 2005 г.; безспорните му увеличения и намаления; и пазарните стойности на процесните недвижими имоти съгласно двете заключения на съдебно-оценителната експертиза, е дало заключение, че финансовият резултат след данъчното преобразуване е отрицателен: в размер на 149 318,15 лв. – I-ви вариант и в размер на 160 018,15 лв. – II-ри вариант. Като е взело предвид счетоводния финансов резултат на дружеството за 2006 г.; безспорните му увеличения и намаления; загубите от минали години и изчисления финансов резултат за 2005 г., вещото лице е дало заключение, че финансовият резултат за 2006 г. след данъчното преобразуване е 0,00 лв. и съответно не се дължи корпоративен данък.

В допълнение към заключението си вещото лице е изчислило годишните финансови резултати и при приспадане на 29 769 лв. възбрани от пазарната стойност към 27.12.2005 г. на недвижим имот в [населено място], [улица]. При приспадането на посочената сума, финансовият резултат след данъчното преобразуване за 2005 г. е отрицателен /загуба/ в размер на 189 787,15 лв. Финансовият резултат за 2006 г. след данъчното преобразуване е 0,00 лв. и съответно не се дължи корпоративен данък.

Прието е и допълнително заключение по извършена съдебно-счетоводна експертиза, в което вещото лице като е взело предвид счетоводния финансов резултат на дружеството за 2005 г.; безспорните му увеличения и намаления за 2002 и 2004 г., установени на стр. 10 от РД № 900281/15.09.2009 г. и декларирания с ГДД за 2003 г. счетоводна загуба, както и пазарните стойности съгласно заключението на допълнителната съдебно-оценителна експертиза на двата недвижими имота, продадени от [фирма] през 2005 г., е определило отрицателен финансов резултат след данъчното преобразуване – загуба в размер на 189 787,15 лв. За 2006 г. установеният финансов резултат за данъчно преобразуване – положителен /печалба/ е намален с частта от загубите, пренесени от минали години до размера на този резултат, извън другите безспорни увеличения и намаления, общо с 213 703,92 лв., при което също не се явява дължим корпоративен данък и лихви за забава.

По искане на ответника е допуснато изслушването на вещото лице, изготвило експертизата в ревизионното производство, но същото не е доведено за разпит.

При така установените доказателства по делото, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно нормата на чл. 14, ал. 1 от ЗКПО – отм., когато една или повече сделки са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, дължимият данък на лицата се определя, без да се взема под внимание частично или изцяло резултатът от тези сделки. Съгласно ал. 2 от цитирания текст, дължимият данък в тези случаи се определя в размерите, които биха възникнали при обичайния вид сделки, сключени при ценови условия на борси, при фиксирани и наблюдавани цени, както и въз основа на статистическа информация за цени.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗКПО – отм., в случаите по чл. 14, когато brutният размер на доходите, начислени в полза на данъчните субекти е намален, при определяне на данъчната основа се вземат предвид сумите, произтичащи от търговските и финансовите взаимоотношения. Съгласно ал. 2 от цитирания текст, в случаите по чл. 14, когато резултатът за отчетния период на данъчно задължените лица е намален или е отчетена загуба, при определяне на дължимия данък се увеличава финансовият резултат преди данъчното преобразуване със сумите, произтичащи от тези търговски и финансови взаимоотношения или от тези сделки.

На основание чл. 23, ал. 1 от ЗКПО – отм., размерът на облагаемата печалба се получава, като финансовият резултат /счетоводна печалба/загуба/ се преобразува чрез неговото увеличаване или намаляване за данъчни цели. Като съгласно чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО – отм., финансовият резултат /счетоводната печалба/загуба/ за данъчни цели се увеличава с разходите, съответно приходите, произтичащи от сделки или трансфери, съгласно глава първа, раздел IV, озаглавен Предотвратяване на отклонението от данъчно облагане, където се намират горецитираните текстове на чл. 14 и 15 от ЗКПО – отм. Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗКПО – отм., ред. ДВ, бр. 115/1997 г. /в сила по времето на извършване на процесните сделки/, за целите на този раздел пазарните цени се определят чрез: 1. метода на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци; 2. метода на пазарните цени, където обичайната пазарна цена е цената, използвана в процеса на продажба на стоки и услуги в непроменена форма на независим партньор, намалена с разходите на търговеца и с обичайната печалба; 3. метода на увеличената стойност, при който обичайната пазарна цена се определя, като себестойността на продукцията се увеличи с обичайната печалба. Съгласно законовата делегация на ал. 3 на цитирания текст, редът и начинът за прилагане на методите се определят с наредба на министъра на финансите.

За 2005 г. е действала Наредба № 5 от 26.02.1999 г. на МФ относно реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени. При използването на методите се прилагат начините на анализиране на цените, посочени в чл. 5 до чл. 12 вкл. от Наредбата. При анализиране на

цените, с цел да се определи пазарната цена на стоката или услугата се преценяват всички обстоятелства, като от значение е сделките да са осъществени по едно и също време и при еднакви условия. Не подлежи на съмнение, че в тежест на органа по приходите е да докаже, наличието на процесното основание за увеличение на финансовия резултат, а също и че констатациите на РА не се ползват с презумптивна доказателствена сила.

Видно от извършената в рамките на ревизионното производство оценителна експертиза, експертът е използвал методика за оценка съгласно Наредба № Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени, като е избран методът на сравнимите неконтролирани цени, който е приложен за недвижими имоти в три варианта: Методът на вещната стойност, Приходен метод и Сравнителен метод. Вещното лице е посочило, че данните за имотите в района на оценяваните имоти и в сравними райони са взети от няколко водещи агенции за недвижими имоти. Следователно, в конкретния случай, експертът не е разполагал с достатъчна информация за реално сключени сделки за продажба на сходни имоти с оценяваните, поради което не може да се приеме, че определените с РА пазарни цени на процесните недвижими имоти са съобразени с изискванията на Наредба № 5 от 26.02.1999 г., съответно – Наредба № Н-9 от 14.08.2006 г. Не е изпълнено едно от изискванията за съпоставимост, а именно: да са съпоставени реални сделки за имоти от процесния вид, сключени по същото време и процесните сделки, за да се анализират и сравнят цените на сделките. Експертът не е разполагал с база за сравнение от договори с подобен предмет, които да са сключени между независими търговци през същия данъчен период, през който са сключени процесните сделки.

Също така по отношение на поземлен имот, находящ се в [населено място], [улица], вещното лице в рамките на ревизионното производство е констатирало, че мястото е атрактивно, до пешеходната зона на града със силно развита търговска дейност, която понастоящем се осъществява в павилионни постройки и изграждането на търговски център е една добра перспектива, чието осъществяване към настоящия момент е доста забавено в годините. Не са изследвани обстоятелствата, поради които не е осъществено строителството върху имота. Това е извършено от вещното лице по приетата съдебно-оценителна експертиза в рамките на съдебното производство, което е посочило, че върху терена е налице започнало строителство на търговски дом, което е прекратено, във връзка с достъпа до имота са водени дела срещу мълчаливия отказ на Кмета на [община] за премахване на търговските павилиони, които препятстват достъпа до имота. Делата са прекратени, въпреки че липсата на достъп до имота възпрепятства ефективното му ползване.

Подробният устройствен план – план за регулация и застрояване и работният устройствен план за имота са обжалвани пред Административен съд – Варна. ПУП – ПРЗ е отменен и към момента на оценката не е било възможно да се определи какви градоустройствени параметри ще бъдат допуснати по отношение на процесния имот. Към момента на оценката все още са били налице и претенции за собственост върху част от процесния имот. Всички тези обстоятелства се отразяват върху цената на имота, която един информиран продавач би бил склонен да заплати за него. Поради изложените аргументи и съображенията посочени в констативната част на настоящото решение, съдът приема за меродавна пазарната стойност на процесните имоти, дадена с приетото заключение от съдебно-техническа експертиза от 09.11.2010 г., тъй като вещото лице при изготвянето му, освен че е съобщило посочените особености на имотите, е използвало при оценката си и данни от реално осъществени сделки със сходни имоти по пазарни цени.

При така приетите за меродавни от съда пазарни стойности на процесните недвижими имоти от 226 100 лв. за имота на [улица] и от 235 500 лв. – за дворно място и сграда, находящи се на [улица], продадени съответно за 55 000 лв. и 155 000 лв., също е налице основанието чл. 23, ал. 2, т. 13 от ЗКПО- отм. за увеличаване на финансовият резултат /счетоводната печалба/загуба/ за данъчни цели с 251 600 лв.

Съгласно приетото в съдебното производство заключение от извършената съдебно-счетоводна експертиза от 15.03.2011 г., при което вещото лице като е взело предвид счетоводния финансов резултат на дружеството за 2005 г.; безспорните му увеличения и намаления; и пазарните стойности на процесните недвижими имоти съгласно двете заключения на съдебно-оценителната експертиза, финансовият резултат след данъчното преобразуване е отрицателен - в размер на 149 318,15 лв., съгласно I-ви вариант, който съдът приема за меродавен, предвид приетите за меродавни пазарни цени на процесните имоти, определни с първия вариант на приетата съдебно-техническа оценителна експертиза. Като се вземе предвид счетоводният финансов резултат на дружеството за 2006 г.; безспорните му увеличения и намаления; загубите от минали години и изчисления финансов резултат за 2005 г., вещото лице е дало заключение, че финансовият резултат за 2006 г. след данъчното преобразуване е 0,00 лв. и съответно не се дължи корпоративен данък.

Предвид всичко изложено по-горе, настоящият състав намира, че обжалваният РА № 900281/14.10.2009 г. е незаконосъобразен и неправилен в частта на допълнително определените задължения за корпоративен данък за 2005 г. и 2006 г., поради което следва да бъде отменен.

При този изход на спора жалбоподателят има право да му бъдат присъдени направените по делото разноски, в размер на 10 710 лв., представляващи 50 лв. държавна такса, 1 300 лв., разноски за експертизи и 9 360 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18–ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Ревизионен акт № 900281/14.10.2009 г., издаден от И. Й. В. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С., в частта на допълнително определените задължения за корпоративен данък за 2005 г. и 2006 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата от 10 710 лв. (десет хиляди седемстотин и десет лева), направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: